

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 11.04.1974, sp. zn. Tzv 13/74, ECLI:CZ:NS:1974:TZV.13.1974.1

Číslo: 39/1974

Právní věta: Návrh prokurátora na vydání trestního příkazu nebo jeho souhlas musí zahrnovat všechny modalities uloženého druhu trestu. Je-li návrh učiněn ve smyslu ustanovení § 314e odst. 2 tr. ř. v rozporu s § 43, § 44 tr. zák., je nutno vrátit návrh na vydání trestního příkazu prokurátorovi k potřebnému doplnění nebo si vyžádat souhlas k jinému opatření, než bylo navrhováno, popř. nařídit hlavní líčení.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 11.04.1974

Spisová značka: Tzv 13/74

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trestní příkaz

Předpisy: 140/1961 Sb. § 43

§ 13 odst. 1

§ 314e odst. 2 150/1969 Sb. § 6 odst. b

§ 44 141/1961 Sb. § 314e odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1974 sb. rozh.

Návrh prokurátora na vydání trestního příkazu nebo jeho souhlas musí zahrnovat všechny modalities uloženého druhu trestu. Je-li návrh učiněn ve smyslu ustanovení § 314e odst. 2 tr. ř. v rozporu s § 43, § 44 tr. zák., je nutno vrátit návrh na vydání trestního příkazu prokurátorovi k potřebnému doplnění nebo si vyžádat souhlas k jinému opatření, než bylo navrhováno, popř. nařídit hlavní líčení.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 11. 4. 1974 sp. zn. [Tzv 13/74](#).)

Z odůvodnění:

Trestním příkazem vojenského obvodového soudu byl obviněný L. uznán vinným přečinem proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. a odsouzen podle téhož zákonného ustanovení s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. ř., § 43 odst. 1, § 44 odst. 3, § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. k trestu nápravného opatření na dva měsíce, přičemž bylo stanoveno, že po dobu trestu za

odměny za práci náležející odsouzenému připadá 15 (tátu. Zároveň byl

vysloven trest propadnutí věci.

Proti pravomocnému rozhodnutí vojenského obvodového soudu podal ministr národní obrany ČSSR stížnost pro porušení zákona. V podstatě v ní vytýká soudu, že za přečin podle § 6 zák. č. 150/1969 Sb., uložil trest nápravného opatření ačkoliv toto ustanovení uložení trestu nápravného opatření nepřipouští. S ohledem na tuto skutečnost ministr národní obrany ČSSR navrhl, aby Nejvyšší soud ČSSR vyslovil, že trestním příkazem vojenského obvodového soudu byl porušen zákon a aby napadený trestní příkaz zrušil a dále postupoval podle ustanovení § 270 tr. ř. Generální prokurátor ČSR se s podanou stížností pro porušení zákona ztotožnil.

Podle § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř. v řízení o přečinech může samosoudce bez projednání v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže se obviněný v průběhu objasňování doznal a samosoudce vzhledem k výsledkům objasňování nemá důvod pochybovat o pravdivosti tohoto doznání, anebo jestliže rozhodné skutečnosti jsou zjištěny vlastním pozorováním veřejného orgánu a jestliže prokurátor navrhl vydání trestního příkazu anebo souhlasil, aby trestní příkaz byl vydán, přičemž návrh nebo souhlas prokurátora se musí vztahovat též na druh a výměru trestu, případně na opatření, které se má trestním příkazem uložit.

Z trestního spisu vojenského obvodového soudu Nejvyšší soud ČSR zjistil, že vojenský obvodový prokurátor podal návrh na potrestání obviněného L. pro přečin podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. Zároveň podle § 314e tr. ř. navrhl uložit trestním příkazem obviněnému trest nápravného opatření v trvání dvou měsíců se srážkou 15 z odměny za práci a vyslovit propadnutí dvou

pistolí a střeliva.

Vzhledem k tomu, že obviněný jednání doznal a že i ostatní podmínky byly splněny, samosoudce vojenského obvodového soudu návrhu vyhověl a trestním příkazem uznal obžalovaného vinným přečinem podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.

Pochybil však, když uložil obviněnému trest nápravného opatření. Základem tohoto pochybení je, že samosoudce mechanicky převzal druh a výměru trestu z návrhu prokurátora na vydání trestního příkazu, aniž by přezkoumal, zda navrhovaný druh trestu a jeho výměra je v souladu se zákonem. Návrh prokurátora na vydání trestního příkazu nebo jeho souhlas musí zahrnovat všechny modalities uloženého druhu trestu, u trestu nápravného opatření též výšku srážek z odměny náležející obviněnému za práci, případně i přiměřená omezení podle § 44 odst. 4 tr. zák. Jestliže návrh prokurátora na vydání trestního příkazu nebo jeho souhlas se zamýšleným trestem není pokud jde o druh a výměru trestu úplný nebo je v rozporu s příslušným ustanovením zákona, je nutno vrátit návrh na vydání trestního příkazu prokurátorovi k potřebnému doplnění nebo si vyžádat souhlas k jinému opatření, než bylo navrhováno. Nepodaří-li se odstranit neúplnosti nebo nepřesnosti návrhu vojenského obvodového prokurátora na vydání trestního příkazu, samosoudce trestní příkaz nevydává a nařídí ve věci hlavní líčení.

Podle § 314e odst. 2 tr. ř., lze v řízení o přečinech uložit trestním příkazem trest nápravného opatření do čtyř měsíců. Tento trest však je možno uložit pouze tehdy, jestliže tento druh trestu je uveden ve zvláštní části zákona o přečinech. U přečinů uvedených v zákoně č. 150/1969 Sb. platí ve smyslu § 13 odst. 1 citovaného zákona obdobně ustanovení obecné části trestního zákona. Ustanovení § 43 odst. 1 tr. zák. potom výslovně zdůrazňuje, že trest nápravného opatření může soud uložit pouze v případě, že trestní zákon ve zvláštní části uložení tohoto trestu dovoluje.

Za přečin proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., lze uložit trest odnětí

svobody, peněžitý trest i trest propadnutí věci. Jestliže vojenský obvodový soud v předmětné trestní věci uložil trest nápravného opatření, učinil tak v rozporu se zákonem. Nejvyšší soud ČSSR proto vyslovil, že byl porušen zákon v ustanoveních § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. a § 43 odst. 1, § 44 odst. 3 tr. zák., uvedené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a vojenskému obvodovému soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.